

Aan het college van Burgemeester en Wethouders
Gemeentehuis Heremastate
Joure

Joure, september 2014
Betreft: Beleidsplan Participatiewet Fryslân West

Geacht college,

Wij adviseren kennis te nemen van het volgende:

Keuzenota Beleidsplan Participatiewet Fryslân West

Wij willen beginnen met een algemene opmerking. Het beleidsplan lijkt met haast geschreven. De tekst is niet altijd helder geschreven en kan taalkundig niet altijd door de beugel.

De derde alinea op bladzijde 3 is niet geheel duidelijk. Een warrige alinea waarin niet duidelijk is wat precies de doelgroep voor de Participatiewet is.

De eerste alinea op pagina 4.

“De P-wet kent weinig beleidsruimtes....”. Dat is in tegenspraak met de toelichting op en presentatie van de regelingen die onder de Participatiewet vallen. De Participatiewet zou juist een kader moeten geven waarbinnen de gemeenten wel degelijk veel beleidsruimte en uitvoeringsruimte hebben. Bij het pakket aan maatregelen in de WWB wees staatssecretaris Klijnsma juist op die ruimte voor gemeenten als een wezenlijk kenmerk.

De derde alinea, punt 4 van bladzijde 4.

“Het bieden van een inkomenssluitstuk....” komt niet meer overeen met de huidige stand van zaken. Dit is een gevolg van een streng sanctiebeleid en de uitsluiting van jongeren vanwege de 4-weeken eis en de stelling werk gaat boven inkomen.

De vierde alinea op bladzijde 4.

“De mogelijke verbindingen zijn...” De 7 punten betreffen de burgers en instellingen, maar de consequenties voor de gemeente staan hier niet bij vermeld: integrale aanpak door samenwerking of fusering van diensten, samenwerkingsverbanden met andere gemeente (gemeenschappelijke regeling), andere werkwijze ambtenaren?

De laatste alinea van bladzijde 4.

Punt 4 “de transformatie...” De invoering van de Participatiewet zal fasegewijs gebeuren en een langdurig proces van jaren vragen. Waarom niet meer aandacht in de beleidsnota voor de procesmatige aanpak en de waarde van regelmatige evaluatie en bijstelling?

De tweede alinea van bladzijde 5.

“In tegenstelling tot de Jeugdwet...” De WMO wordt al jaren door de gemeente uitgevoerd.

Bladzijde 5 punt 6, “...het succes hangt in grote mate af van de motivatie van de belanghebbende...” . Als dat zo is zullen de dienstverlening en procedures van de gemeente moeten aansluiten op die motivatie en de situatie van de cliënt, maatwerk dus. Verplichte plaatsing in een werksituatie (waar vooral werken met behoud van uitkering mee bedoeld zal worden) past daar niet bij. Dat geldt ook voor het strenge sanctiebeleid (repressie).

Bladzijde 7 punt 7.2. “ daarbij zijn motivatie en perspectief van de persoon leidende criteria “: zie bovenstaand, geef de cliënt keuzemogelijkheden. Dwang leidt niet tot motivatie, het gaat om kwaliteit van de begeleiding die inspirerend en steunend zal moeten zijn.

Bladzijde 8 punt 8, tweede alinea : “Het uiteindelijke doel van handhaven.....”: Klinkt heel nobel: participatie, bestaanszekerheid en draagvlak als doelen. Maar het strenge handhavingsbeleid is er ook op gericht om een beroep op uitkeringen en voorzieningen te voorkomen (poortwachter) of te verminderen, dus om geld te besparen. Daar worden gemeenten door het Rijk ook op afgerekend.

Bladzijde 8 Algemeen: Nadruk moet liggen op preventie. Dat zou een heel goed uitgangspunt voor beleid zijn in plaats van de bestaande praktijk waarbij vooral repressie toegepast wordt. Als preventie echt als uitgangspunt geldt dan behoort er veel meer aandacht in de beleidsnotitie aan gegeven te worden dan de 3 alinea's waarmee nu volstaan wordt.

Tweede alinea op bladzijde 9: “De werkgever centraal”. Dat is het parool van Pastiel. Gemeenten zijn ook een vertegenwoordiger van burgers en moeten zich niet laten leiden door de werkgeversvraag, maar werknemersvraag en werkgeversvraag als gelijkwaardige uitgangspunten bijeen brengen (richten op matchen en niet op de werkgeversbehoefte).

Achtste alinea op bladzijde 9: “Omslag in denken”. Zie commentaar op “Transformatie”. Hoe wordt het proces handen en voeten gegeven en wat vraagt dat van de gemeentelijke organisatie?

Eerste kader bladzijde 11. “Geen premie verstrekken...” De verwijzing naar de armoedeval wordt al jaren als argument gebruikt om geen premies te verstrekken. Dat is niet een cliëntvriendelijk argument (“het wordt toch weer verrekend met je uitkering of voorzieningen”), maar heeft vooral te maken met financiële afwegingen van de gemeente zelf (besparing budget). Zoals het hoort: de cliënt behoort op de hoogte gesteld te worden van het recht op premie en de mogelijke consequenties en zal vervolgens zelf moeten kiezen of hij de premie wel of niet wil ontvangen. Geen bevoogding.

Tweede kader bladzijde 11. “Na informatie te hebben ingewonnen bij Clip....”: waarom niet het FSU geraadpleegd? Het FSU is nota bene eerder gevraagd door de gemeente De Fryske Marren om mee te denken over de participatie en heeft samen met Miks en Zorgbelang daar ook een notitie voor aangeleverd.

De laatste alinea van bladzijde 12. “Criteria voor de tegenprestatie:” kunnen bijstandsgerechtigden eigen gekozen vrijwilligerswerk doen of voortzetten of bepaalt de gemeente welk werk ze moeten doen?

Bladzijde 13, tweede alinea “ De inzet dient primair gericht te zijn op economische onafhankelijkheid” en in eerste kader “als verplichting opnemen.....”. Dat zijn een onjuist uitgangspunt en een onjuist advies, want de wetgever heeft uitdrukkelijk bepaald dat de tegenprestatie niet onder het re-integratiebeleid valt en ook niet bijdraagt aan het vergroten van arbeidsmarktkansen.

Met vriendelijke groet,

Namens de Cliëntenraad W & I

Henk Gietema, voorzitter